

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobkyně: **Ing. D. M.**, zastoupené Mgr. Tomášem Krutákem, advokátem, se sídlem Politických vězňů 1272/21, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, za účasti osob zúčastněných na řízení: 1) **Ing. R. L.**, a 2) **TRADING UNIVERSAL s. r. o.**, se sídlem Skupova 45, Plzeň, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 6. 2012, čj. RR/1405/12, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 4. 7. 2014, čj. 30 A 52/2012 - 91,

t a k t o :

Návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Městský úřad Nýřany, odbor výstavby rozhodnutím dne 23. 3. 2012, čj. OV-Asc/5402/2012, povolil umístění stavby „Výstavba rodinných domů Vejprnice - lokalita Cihelny – II. etapa“ na pozemcích p. č. X, X, X, X, X, X, X, X, PK 503/7 v k. ú. V.

[2] Žalovaný rozhodnutím ze dne 22. 6. 2012, čj. RR/1405/12, k odvolání žalobkyně částečně změnil výrok I. rozhodnutí o umístění stavby v části vymezující pozemky, na kterých je stavba umístěna, a ve zbytku rozhodnutí potvrdil.

II.

[3] Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou, kterou Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 4. 7. 2014, čj. 30 A 52/2012 - 91, zamítl.

III.

[4] Žalobkyně (stěžovatelka) brojila proti rozsudku krajského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Současně požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[5] Žádost o přiznání odkladného účinku odůvodnila tím, že pokud stavba, a to nezávisle na její realizační fázi, bude dále pokračovat, může dojít k nevratnému zhoršení kvality života stěžovatelky, její rodiny i ostatních obyvatel dotčené lokality. Tato hrozba je podle stěžovatelky neporovnatelná s újmou, která může vzniknout investorovi při realizaci stavby. Pokud dojde ke zrušení rozsudku krajského soudu a správních rozhodnutí, bude to mít negativní dopad na investora stavby. V případě přiznání odkladného účinku sice může dojít k posunutí harmonogramu stavby, nedojde však k žádným nevratným změnám. Pozdržení realizace stavby bude kompenzováno eliminací rizika zbytečně vynaložených prostředků na její realizaci.

IV.

[6] Žalovaný navrhl zamítnutí žádosti o přiznání odkladného účinku, protože stěžovatelka nedoložila vznik nenahraditelné újmy předpokládané v § 73 odst. 2 s. ř. s. Z jejího návrhu je zřejmé, že nenahraditelnou újmu jí má způsobit realizace stavby a její následné užívání. Rozhodnutí o umístění stavby obecně vylučuje možnost přivodit nenahraditelnou újmu, neboť toto rozhodnutí nezakládá stavebníkovi právo stavět. To bude možné až na základě pravomocného stavebního povolení, ve kterém budou stanoveny podmínky pro provádění stavby.

[7] Osoby zúčastněné na řízení nevyužily svého práva se vyjádřit k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

V.

[8] Nejvyšší správní soud při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[9] Podle § 107 s. ř. s., věta před středníkem, kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde stěžovatelku) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[10] Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti představuje dočasnou procesní ochranu stěžovatelky před okamžitým výkonem pro ni nepříznivého soudního rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zrušeno. Nejvyšší správní soud nepřiznává odkladný účinek kasační stížnosti automaticky, ale jen na základě dostatečně individualizované a konkrétními důkazy podepřené žádosti. Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně prokázání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku, tj. negativních právních důsledků spjatých s výkonem rozhodnutí krajského soudu, nese v dané věci stěžovatelka.

[11] Této povinnosti ovšem stěžovatelka nedostála. Svůj návrh založila na tvrzení o možném nevratném zhoršení kvality svého života a její rodiny, příp. ostatních obyvatel dotčené lokality, aniž by toto obecné tvrzení blíže rozvedla a podložila jej důkazy. Nejvyšší správní soud proto nemohl na základě tohoto nekonkretizovaného konstatování

posoudit, zda v posuzovaném případě může skutečně dojít k nějaké konkrétní negativní újmě v osobní sféře stěžovatelky.

[12] Stěžovatelka ve svém návrhu dále uvedla, že újma, která by jí mohla vzniknout realizováním stavby je nevratná, a to ve srovnání s újmou, která může vzniknout investorovi stavby v případě pozdržení stavebních prací. Vznik nenahraditelné újmy pro přiznání odkladného účinku musí být v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozhodnutí či jiným právním následkem plynoucím z rozhodnutí. V tomto směru je proto třeba odlišovat mezi zásahem do práv stěžovatelky v případě rozhodnutí o umístění stavby a v případě vydání stavebního povolení. K faktickému započetí a provádění stavby, v němž stěžovatelka spatřuje onu nenahraditelnou újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., totiž může dojít, jak již poukázal žalovaný ve svém vyjádření, až vykonatelným stavebním rozhodnutím, vydaným v navazujícím stavebním řízení. Rozhodnutí o umístění stavby vymezuje stavební pozemek, umísťuje navrhovanou stavbu, stanoví její druh a účel, podmínky pro její umístění, pro zpracování projektové dokumentace pro vydání stavebního povolení, pro ohlášení stavby a pro napojení na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu [viz § 79 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)]. Územní rozhodnutí je pro zahájení stavby sice nezbytné, nicméně k její realizaci může dojít až na základě následně pravomocného stavebního povolení. Napadené rozhodnutí o umístění stavby tak nevyvolává stěžovatelkou tvrzené nevratné účinky, kterým by do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o věci samé bylo třeba zabránit.

[13] Stěžovatelka tedy s ohledem na shora uvedené nedostála své povinnosti dostatečně konkrétně tvrdit a prokázat, v čem spatřuje nenahraditelnou újmu spočívající ve výkonu rozhodnutí krajského soudu. Soud není povolán k tomu, aby za stěžovatelku vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku. Za této situace se pak Nejvyšší správní soud nezabýval ani další podmínkou pro přiznání odkladného účinku, tj. neexistencí kolize rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti s důležitým veřejným zájmem.

[14] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnosti stěžovatelky odkladný účinek nepřiznal. Soud uzavírá, že usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy, a nelze z něj jakkoliv předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 30. září 2014

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu